

OHJEET LÄÄKETIETEEN SYVENTÄVIEN OPINTOJEN KIRJALLISEN TYÖN KIRJOITTAJILLE

Katriina Kaakkolammi
Syventävien opintojen kirjallinen työ
Tampereen yliopisto
Lääketieteen ja biotieteiden tiedekunta
Helmikuu 2018

Tampereen yliopisto
Lääketieteen ja biotieteiden tiedekunta
X:n tutkimusryhmä

KAARKOLAMMI KATRIINA: OHJEET LÄÄKETIETEEN SYVENTÄVIEN OPIN-
TOJEN KIRJALLISEN TYÖN KIRJOITTAJILLE

Kirjallinen työ, 16 s.
Ohjaaja: professori N. N.

Helmikuu 2018

Avainsanat: kirjoittaminen, tieteellinen

Kirjallisen työn nimiölehden jälkeiseksi sivuksi liitetään tiivistelmäsiivu. Se liitetään kirjalliseen työhön heti nimiölehden jälkeen. Tiivistelmää ei merkitä sisällysluetteloon.

Bibliografisten tietojen jälkeen tiivistelmään kirjoitetaan avainsanat eli luettelo 3—8 tutkimuksen kannalta keskeisestä sanasta, jotka eivät saa esiintyä kirjallisen työn nimessä.

Avainsanojen jälkeen kirjoitetaan varsinainen tiivistelmä, jonka laadinnassa oletetaan, että lukijalla on yleiset tiedot aiheesta. Tiivistelmän tulee olla mahdollisimman ytimekäs ja ymmärrettävissä ilman, että lukijan tarvitsee perehtyä koko työhön. Tiivistelmä kirjoitetaan täydellisinä virkkeinä, eikä siihen yleensä sisällytetä viittauksia eikä lainauksia. Tiivistelmässä ei myöskään esiinny tietoja tai väitteitä, jotka eivät sisälly itse tutkimukseen.

Tiivistelmä on noin 120–150 sanan pituinen itsenäinen kokonaisuus, joka mahtuu ykkösvälillä kirjoitettuna ao. sivulle. Tiivistelmästä ilmenevät mm. kirjallisen työn nimi, ongelmat ja tavoitteet, tutkimuksen kohde, populaatio, alue tms., käytetyt menetelmät, keskeiset tutkimustulokset ja tulosten perusteilla tehdyt päätelmät ja mahdolliset toimenpidesuosituksukset.

Tiivistelmä jaetaan kappaleisiin niin, että lukijan on helppo hahmottaa siitä asiakokonaisuudet.

Tämän opinnäytteen alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck-ohjelmalla Tampereen yliopiston laatujaarjestelmän mukaisesti.

SISÄLLYSLUETTELO

1. TUTKIELMAN ULKOASU	4
NIMIÖLEHTI	4
TEKSTIN ASEMOINTI	4
SIVUJEN JÄRJESTYS JA SIVUNUMEROINTI	4
OTSIKOT	5
KUVAT JA TAULUKOT	5
PUHTAAKSIKIRJOITUKSEN ERITYISOHJEITA	6
2. KIRJALLISEN TYÖN SISÄLTÖ	6
JOHDANTO	6
KÄSITTELY	7
POHDINTA	7
LÄHTEET	7
3. SYVENTÄVIEN OPINTOJEN KIRJALLISEN TYÖN KIELIASU	10
TURHAT LAUSEENVASTIKKEET	11
MUOTISANAT (OSALTA, KOHDALLA)	12
SUBSTANTIIVITAUTI	12
MILLOIN NUMEROA TAIVUTETAAN?	12
4. TARKISTUSLISTA	14

KYPSYYSNÄYTETTÄ KOSKEVAT OHJEET ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.

LÄHTEET 16

Yleisiä ohjeita

Syventävien opintojen kirjallinen työ on osoitus siitä, että opiskelija hallitsee tieteellisen tutkimisen ja raportoinnin taidot. Suomenkielinen opiskelija kirjoittaa syventävän työnsä yleensä suomeksi.

Syventävien opintojen kirjallisen työn tulee täyttää tieteelliselle tekstille ominaiset ulkoasu, sisällön ja kieliasun kriteerit.

1. Tutkielman ulkoasu

1.1 Nimiölehti

Kirjallisen työn nimiölehden keskelle kirjoitetaan työn nimi isoin kirjaimin. Oikeaan alakulmaan kirjoitetaan

- tekijän nimi
- syventävien opintojen kirjallinen työ
- Tampereen yliopisto
- laitos
- projekti/tutkimusryhmä
- kuukausi ja vuosi.

1.2 Tekstin asemointi

Tekstissä on käytettävä riittävää riviväliä (riviväli 1,5; 35–40 riviä/sivu) sekä selvää ja johdonmukaista kappalejakoja. Tekstisivujen marginaalit ovat 2 cm joka suuntaan. Tekstin riviväli on 1,5. Tiivistelmässä, sisällysluettelossa, alaviitteissä, lähdeluettelossa yms. riviväli on kuitenkin 1.

Tekstissä käytetään vasensuoraa asettelua, jossa kappaleet erotetaan toisistaan kahdella rivinsiirrolla. Myös kappaleet erotetaan otsikoistaan samalla tavalla.

1.3 Sivujen järjestys ja sivunumerointi

Empiirisesti painottuneen työn perusrakenne on seuraava:

- nimiölehti
- tiivistelmä (ks. erillinen [ohje](#))
- sisällysluettelo (otsikkona SISÄLLYS)
- johdanto (otsikkona JOHDANTO)
- tutkimusmetodi
 - aineisto

- menetelmät
- tulokset
- pohdinta
- lähteet

Tämä on päärunko, jota tarpeen mukaan voi muunnella erillisin otsikoin jne. Teoreettisessi painottuneissa artikkeleissa rakenne voi olla toisenlainen.

Johdanto on tekstin ensimmäinen luku. Sivunumerointi alkaa yleensä johdantosivulta. Myös lähteet ja liitteet kuuluvat samaan numerointiin. Sivunumero merkitään kuitenkin vasta ensimmäiselle varsinaiselle tekstisivulle. Sivunumero laitetaan keskelle sivua joko ylä- tai alamarginaaliin. Numeron jäljessä ei ole pistettä.

1.4 Otsikot

Syventävän kirjallisen työn nimen tulee olla lyhyt ja naseva ja sen tulee kuvata riittävän tarkasti tutkielman sisältöä. Kirjallisen työn nimi ja pääotsikot kirjoitetaan isoin kirjaimin ja lihavoituina pistekoolla 16. Pääotsikonumeron eikä muidenkaan otsikonumeroiden viimeisen numeron jälkeen ei merkitä pistettä. Alaotsikot kirjoitetaan pienin lihavoiduin kirjaimin pistekoolla 14 ja seuraavat alaotsikot pienin lihavoiduin kirjaimin pistekoolla 12.

Pääotsikot erotetaan tekstistä kolmella rivinsiirrolla. Alemmantasoiset otsikot kirjoitetaan pienillä kirjaimilla ja erotetaan tekstistä kahdella rivinsiirrolla. Otsikoissa käytetään hierarkkista numerointia. Kannattaa muistaa, että rinnasteisia alalukuja pitää olla vähintään kaksi (esim. 2.1 ja 2.2).

1.5 Kuvat ja taulukot

Kuvat ja taulukot sijoitetaan tekstiosan yhteyteen. Kuviin ja taulukoihin tulee liittää suomenkieliset selittävät tekstit sekä viite lähteeseen, mikäli materiaali ei ole omaa. Kuvat ja taulukot numeroidaan juoksevilla numeroinnilla (kuva 1, kuva 2 jne.). Taulukoiden nimet tulevat taulukoiden yläpuolelle ja kuvien nimet kuvien alapuolelle.

1.6 Puhtaaksikirjoituksen erityisohjeita

Eräiden merkkien yhteydessä kannattaa ottaa huomioon puhtaaksikirjoituksen erityisohjeita. Tekstin luettavuutta parantaa esimerkiksi seuraavien sääntöjen noudattaminen:

- Pisteen ja pilkun jälkeen jätetään yksi välilyönti.
- Desimaaliluvuissa käytetään suomessa pilkkua. Tällöin pilkun jälkeen ei tule välilyöntiä.

86,2 %
2,5 ml

- Luvun ja mittayksikön lyhenteen väliin tulee välilyönti

3–4 mg:n painoinen
4–5 mm:n viilto
–50 °C:ssa

- Neli- ja useampinumeroiset luvut ryhmitellään kolmen numeron ryhmiin lopusta päin. Ryhmittelyssä käytetään välilyöntiä eikä esim. pistettä.

3 903
100 000

- Yhtäläisyysmerkin molemmin puolin tulee yksi välilyönti (esim. 1 km = 1 000 m).
- Lukujen ääriarvojen väliin tulee ajatusviiva eikä yhdysmerkki. Ajatusviivan ympärille ei tällöin tule välilyöntejä.

Kansanterveyslaitoksen vuosina 1985–1992 tekemässä 15–64-vuotiaisiin kohdistetussa kyselytutkimuksessa joka kolmas ilmoitti kärsineensä selkäkivusta edeltäneen kuu-
kauden aikana.

- Sulkumerkit liitetään niiden sisällä olevaan ilmaukseen ilman välilyöntejä.

2. Kirjallisen työn sisältö

2.1 Johdanto

Johdannon tarkoitus on johdatella lukija aiheeseen. Siinä annetaan taustatiedot ja heräte-

tään lukijan kiinnostus asiaan. Tässä vaiheessa ei vielä käsitellä varsinaista aihetta, vaan annetaan vain välineet sen ymmärtämiseen. Yleensä johdannossa myös perustellaan sitä, miksi tutkimus on suoritettu.

2.2 Käsittely

Käsittelyosuuteen kuuluu tutkimusmetodin, tutkimusaineiston ja tulosten esittely. Käytetyn aineiston ja menetelmien pohjalta lukija pystyy arvioimaan tutkimustulosten arvon, yleistettävyyden ja luotettavuuden. Tutkimustulokset on esitettävä loogisessa järjestyksessä. Usein tämä tarkoittaa etenemistä yleisestä yksityiskohtaisempaan.

2.3 Pohdinta

Pohdinnassa kootaan tekstin pääkohdat, eli kerrataan tulokset, arvioidaan aineistoa ja menetelmiä, pohditaan tuloksia esitettyjen hypoteesien valossa, tiivistetään tekstin sisältö ja mahdollisesti hahmotellaan tulevaa tutkimusta.

Voit tutustua tieteellisen artikkelin rakenteeseen tarkemmin Lauri Saxénin artikkelissa *Tieteellisen tekstin rakenne* (Saxén 1994).

2.4 Lähteet

Kirjallisuusviitteet tekstissä

Kirjallisuusviitteet merkitään tekstiin

- a) käyttäen tekijän nimeä ja vuosilukua
- b) juoksevalla numeroinnilla siinä järjestyksessä kuin ne tekstissä esiintyvät.

Lähdeviitteet merkitään sulkeisiin tekstin sisään. Jos lähdeviite koskee vain yhtä virkettä, tulee tekstinsisäinen viite ennen virkkeen loppupistettä, esim.

- a) Esimerkiksi tekonivelkirurgiassa laadun takaamiseksi leikkausmäärän tulisi olla 100–

200 leikkausta/vuosi ortopedia kohden (Lehto 2001, 11).

tai

b) Esimerkiksi tekonivelkirurgiassa laadun takaamiseksi leikkausmäärän tulisi olla 100–200 leikkausta/vuosi ortopedia kohden (1).

Jos taas viite koskee useampaa virkettä, tulee viite viimeisen virkkeen loppupisteen jälkeen omaksi virkkeekseen (ja sen jälkeen tulee piste sulkeiden sisälle), esim.

a) Toimintojen keskittäminen osaamisalueiden perusteella on kannattavaa elektiiivisessä kirurgiassa ja potilaan turvallisuuden kannalta erityisen tärkeää järjestettäessä päivystystoimintoja. Elektiiivisessä kirurgiassa tulee päiväkirurgisen toiminnan määrää lisätä mahdollisimman nopeasti valtakunnalliselle 50 % tasolle. (Permi 2001.)

tai

b) Toimintojen keskittäminen osaamisalueiden perusteella on kannattavaa elektiiivisessä kirurgiassa ja potilaan turvallisuuden kannalta erityisen tärkeää järjestettäessä päivystystoimintoja. Elektiiivisessä kirurgiassa tulee päiväkirurgisen toiminnan määrää lisätä mahdollisimman nopeasti valtakunnalliselle 50 % tasolle. (1)

Tekstinsisäisten viitteiden merkintätapoja:

1. Viittaus yhteen lähteeseen

yksi kirjoittaja:

virkkeen sisällä: Paavosen (1996) mukaan ...

virkkeen lopussa: ... (Paavonen 1996).

kaksi kirjoittajaa:

virkkeen sisällä: Carlssonin ja Nicholsin (1991) mukaan ...

virkkeen lopussa: ... (Carlsson & Nichols 1991).

kolme kirjoittajaa tai useampia:

virkkeen sisällä: Päätalon ym. (2003) mukaan ...

virkkeen lopussa: ... (Päätalo ym. 2003).

2. Viittaus useampaan lähteeseen

Jos viitataan saman tekijän useaan julkaisuun, julkaisut laitetaan aikajärjestykseen.

... (Hakanen 1994, 1995, 1996).

Jos samalta tekijältä on samalta vuodelta useita julkaisuja, julkaisuun viitataan sekä tekstissä että lähdeluettelossa vuosilukuun lisätyn kirjaimen avulla (esim. 1994a ja 1994b). Jos viitataan useiden tekijöiden eri julkaisuihin, julkaisut erotetaan toisistaan pilkulla ja lähdetiedot merkitään sulkeissa aakkos- tai aikajärjestykseen.

... (Huttunen 1995, Kaleva 1993).

Elektroninen lähde merkitään esimerkiksi näin:

Lasten migreenikohtausten hoidossa suositeltavimmat lääkkeet ovat parasetamoli ja ibuprofeeni (Migreenin hoito. Terveysportti. www.duodecim.fi).

Jos elektronisen lähteen kirjoittaja on tiedossa, merkitään viitteeseen tavalliseen tapaan kirjoittajan nimi ja julkaisun ilmestymisvuosi.

2.5 Lähdeluettelo

Lähdeluetteloon laitetaan kaikki käytetyt lähteet, mutta ei sellaisia lähteitä, joita kirjoittaja ei ole itse nähnyt. Lähdeluettelo ei numeroida eikä lähteitä listata luettelomerkeillä.

Mikäli käytetään tekijän nimeä viitteenä, laaditaan kirjallisuusluettelo aakkosjärjestykseen tekijän nimen mukaan, saman tekijän julkaisut aikajärjestykseen. Mikäli samalta tekijältä on useita julkaisuja samalta vuodelta, lisätään vuosiluvun jälkeen kirjain a, b, c jne. Mikäli lähteisiin on viitattu numeroilla, luetellaan lähteet numerojärjestyksessä.

Lähdeluetteloon kirjoitetaan kaikki tekijän nimet sekä artikkelin tai kirjan nimi kokonaan. Mallina lähdeviitteiden merkinnän em. seikkojen suhteen suositellaan käytettäväksi Duodecim-lehteä ja Tutki ja kirjoita -teosta (kirjoittaneet Hirsjärvi–Remes–Sajavaara).

Terminologiassa ja mittayksiköissä on noudatettava kansainvälisiä ja mahdollisesti olemassa olevia kansallisia suosituksia.

3. Syventävien opintojen kirjallisen työn kieliasu

Kirjallisen työn kielen tulee olla hyvää asiatyyliä. Asiatyylissä kielen pitää olla tarkkaa ja täsmällistä. Siinä ei silti kannata käyttää liikaa ammattitermejä. Myös liian pitkiä tai monimutkaisia virkkeitä kannattaa välttää. Tekstin selkeyteen vaikuttaa myös sen jäsentely. Johdonmukainen teksti on jäsennelty selkeästi. Esitettyjen asioiden tulee liittyä toisiinsa luontevasti. (Tekstin selkeydestä ja jäsentelystä ks.

<http://webcgi.oulu.fi/oykk/abc/tekstinhuolto/>)

Asiatyylinen teksti on tiivistä. Siinä ei ole turhia sanoja eikä pitkiä ilmauksia, ei myöskään liikaa toistoa eikä itsestäänselvyyksiä. Asiatyyli ei kaipaa paljon adjektiiveja. Myös “[substantiiivitautia](#)” kannattaa varoa, samoin kuin tarpeettomien täytesanojen käyttämistä.

Asiatyylisessä tekstissä voidaan käyttää vain tavallisimpia lyhenteitä (ym., jne.). Mittayksikköjen lyhenteitä voidaan käyttää aina, kun niiden edellä on numeroin merkitty luku (15 ml). Kirjallisessa työssä käytettävät termien ym. lyhenteet on aina selitettävä. Vain tavallisimmat lyhenteet (EKG, DNA) voi jättää selittämättä. Jos lyhennettä joudutaan taivutamaan, merkitään lyhenteen jälkeen kaksoispiste ja sen jälkeen tarvittava taivutuspäätte (DNA:ssa). (Lyhenteistä lisää [http://webcgi.oulu.fi/oykk/abc/kielenhuolto/oikeinkirjoitus/lyhenteet/lyhentamisen_periaatteita/.](http://webcgi.oulu.fi/oykk/abc/kielenhuolto/oikeinkirjoitus/lyhenteet/lyhentamisen_periaatteita/))

3.1 Turhat lauseenvastikkeet

Lauseenvastikkeet vastaavat nimensä mukaisesti sivulauseita, mutta niiltä puuttuu predikaattiverbi. Lauseenvastikkeet voivat tiivistää tekstiä, mutta ne voivat myös jättää asioiden väliset suhteet epäselviksi.

Modaalinen lauseenvastike (kävellen, irrottaen) kuvaa tekemisen tapaa. Sen pitäisi olla palautettavissa siten että -lauseeksi. Siksi lauseenvastiketta on käytetty väärin seuraavissa ilmauksissa:

Työssä käytettyyn menetelmään **perustuen** todettiin, että pelkistävien sokereiden määrä oli sitä alhaisempi mitä pidemmälle tuotteen ruskettuminen oli edennyt. (based on)

→ perusteella, pohjalta

Typpioksidi aktivoi mm. syklooksygenaasia, **johtaen** prostaglandiinien ja leukotrieenien tuottoon. (leading to)

→ -- syklo-oksygenaasia, mikä johtaa --

Temporaalinen lauseenvastike ilmaisee aikaa ja on korvattavissa kun-lauseella. Sillä ei siis voi korvata itsenäistä päälausetta:

Virtasen tutkimuksessa potilaiden ikä vaihteli 6:sta 71 vuoteen keskiarvon **ollessa** 34 vuotta.

→ -- vaihteli -- vuoteen; keskiarvo oli 34 vuotta.

3.2 Muotisanat (**osalta, kohdalla**)

Usein tekstiä pitää täsmentää, kun jättää pois postposition tai sen korvikkeen, esimerkiksi *osalta, kannalta, kohdalla, ohella, myötä, puitteissa*. Näillä sanoilla ei ole kovin täsmällistä merkitystä, vaan ne kuvaavat vain sitä, että asiat liittyvät jollain tarkemmin ilmaise-mattomalla tavalla toisiinsa.

Alkoholin suurkulutuksen rajaksi määriteltiin naisten **osalta** yli 175 gramman viikko-kulutus.

→ Alkoholin suurkulutuksen rajaksi määriteltiin naisille yli 175 gramman viikkokulu-tus.

3.3 Substantiivitauti

Substantiivitautitartunnan huomaa siitä, että kirjoittaja käyttää jotain melko merkitykse-töntä verbiä + substantiivia kuvaavamman verbin sijasta. Tällaisia merkityksettömiä ver-bejä ovat mm. *suorittaa, esiintyä, muodostua*.

Datan analyysit suoritettiin seuraavien kuukausien aikana. > Data analysoitiin...

Lauserakenteista on lisätietoa osoitteessa

http://webcgi.oulu.fi/oykk/abc/kielenhuolto/lauseopillisia_ilmioita/.

3.4 Milloin numeroa taivutetaan?

Numeroin merkityn perusluvun perään kirjoitetaan tarvittaessa sijapäätte, joka saadaan luvun viimeisestä taipuvasta osasta. Pitkä vokaali merkitään kokonaan, vaikka sijapäät-

teeseen kuuluukin vain viimeinen vokaali.

25:n	100:n	14:n (neljä/n/toista)
25:tä	100:aa	14:ää (nelj/ää/toista)
25:een	100:aan	14:ään (nelj/ään/toista)

Jos lukusana on samassa taivutusmuodossa kuin sen pääsana, ei päätettä merkitä lukusanaan, koska se ilmenee pääsanasta.

25 prosenttiin 14 tunnissa

Pääte on merkittävä lukuun,

- jos luku ja siihen liittyvä sana joutuvat erilleen

Leikkauslöydöksenä oli välilevytyrä 70:ssä, spinaalistennoosi 15:ssä ja molemmat 8 tapauksessa.

Vaurio havaittiin 23:lla tämän ryhmän potilaalla.

- jos myös luku on partitiivissa

Toimipisteiden lukumäärä lähenee jo 500:aa.

Muista merkitä myös järjestysluvun tunnus!

Vaihdevuodet alkavat tavallisesti 45. ja 55. ikävuoden välillä, keskimäärin 52 vuoden iässä.

Numeroiden taivuttamisesta on myös osoitteessa

http://webcgi.oulu.fi/oykk/abc/kielenhuolto/oikeinkirjoitus/numeroilmaukset/numeroin_vai_kirjaimin/.

4 Tarkistuslista

Ennen kuin palautat tekstisi kielentarkastajalle, tarkista se seuraavan listan avulla.

- Vastaako työn nimi sen sisältöä?
- Onko tiivistelmäsi ohjeiden mukainen?
- Ovatko otsikot kuvaavia?
- Antaako johdanto tarvittavat tiedot lukijalle?
- Toteutuuko työn tavoite?
- Onko käsitteitä käytetty havainnollisesti?
- Ovatko lähdeviitteet alanmukaisia? Onko niiden vaikutusalue selkeä?
- Ovatko kaikki lähteet lähdeluettelossa?
- Ovatko taulukot ja kuvatestit yhtenäisiä?
- Ovatko tekstin lause- ja virkerakenteet ymmärrettäviä?
- Onko kappalejako looginen (yksi asiakokonaisuus yhdessä kappaleessa)?
- Onko teksti oikeakielistä ([yhdyssanat](#), [välimerkit](#), [alkukirjaimet](#), [numeroilmaukset](#))?

Tarkista teksti vielä Wordin oikoluvulla (Työkalut > Kieliasun tarkistus).

Kielentarkastaja käyttää tarkastuksen apuna korjausmerkkejä. Korjausmerkkien selitykset ovat suomen kielen kotisivulla <http://www.uta.fi/kielikeskus/kiellet/suomi/index.html>.

5 Kypsyysnäytettä koskevat ohjeet

1. Opiskelija tulee maturiteetti- eli kypsyyskokeeseen jätettyään syventävien opintojen kirjallisen työn tarkastettavaksi. Kypsyyskokeessa opiskelijan on valvonnanalaisessa koetilaisuudessa osoitettava oman tieteenalansa ja äidinkiелensä hallintaa.
2. Opiskelijalle annetaan hänen tutkielmaansa liittyviä aiheita, joista hänen tulee valita yksi. Tästä aiheesta on kirjoitettava esseetyyppinen kirjoitus. Kirjoituksen lukijaksi on ajateltava henkilö, joka tuntee kyseisen tieteenalan yleistä ajattelutapaa, mutta ei ole erityisesti perehtynyt käsiteltävään ongelmaan. Kirjoittaja ei siis saa edellyttää, että lukija on tutustunut hänen tutkielmaansa, vaan kirjoitus on voitava lukea itsenäisenä työnä.
3. Kypsyyskokeen suorittamiseen opiskelijalla on aikaa enintään neljä tuntia. Kirjoitukselta odotetaan tieteellisen asiasisällön ohella myös hyvää kieliasua.
4. Annetut aiheet on muotoiltava siten, että niistä voi kirjoittaa esseen. Tehtävänanto ei saisi olla tyyppiä: "vastaa yhteen seuraavista kysymyksistä..." Otsikoiden ei pitäisi muistuttaa tenttikysymyksiä, eivätkä ne saisi edellyttää runsasta kaavojen ja kuvioiden käyttöä. Otsikon pitäisi rajata aihe melko tarkasti.
5. Otsikoiden muotoilu saisi mielellään johdattaa myös opiskelijan hyvään kielenkäyttöön. Pitkä ja monipolvinen otsikko vaikeuttaa kirjoittamista. Otsikoiden täytyy olla suomen- tai ruotsinkielisiä riippuen kypsyyskokeen kielestä, mutta riippumatta tutkielman kielestä.
6. Kirjoituksen on oltava jäsentynyt rakenteellinen kokonaisuus. Sen on edettävä tekstin varassa, ei esimerkiksi taulukoiden, joiden oikeellisuutta ei koetilanteessa voi tarkistaa. Siinä on oltava otsikko, joka on merkittävä näkyviin. Kielentarkastaja ei muuten voi tietää, pysykö kirjoittaja asiassa. Kirjoituksessa on oltava alku ja loppu. Sen ohjepituus on noin yksi konseptiarkki joka riville kirjoitettuna. Käsi-alan on oltava selkeää ja sanojen sekä isojen ja pienten kirjainten on erotuttava toisistaan.
7. Opiskelijan on liitettävä maturiteettiin tiedekunnan vaatimat tiedot, esimerkiksi kirjallisen viestinnän opintojen tai harjoitusaineiden suorittamisesta.
8. Jos kypsyyskoe hylätään, opiskelijan on tarkastajan tätä pyytäessä tultava saamaan palautetta kirjoituksestaan ennen ilmoittautumista uuteen kokeeseen.

Lähteet

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko & Salovaara, Paula 2000. Tutki ja kirjoita. Kustannus-
osakeyhtiö Tammi. Helsinki.

Kirjoittajan ABC-kortti. Kirjoittamisen sekä kielen- ja tekstinhuollon verkko-
oppimateriaali. (Luettu 15.2.2007). Saatavissa <http://webcgi oulu.fi/oykk/abc/>

Saxén, Lauri 1994. Tieteellisen artikkelin rakenne. Teoksessa Kari Raivio, Minna Pernaa
& Lyly Teppo (toim.) Lääketieteen kieliopas. Duodecim. Helsinki.

Suomen Lääkärilehden kirjoitusohjeet 2006. (Luettu 16.1.2007). Saatavissa
<http://www.laakarilehti.fi/files/kirjoitusohjeet.pdf>.